

[Aage Fogh.]

følgende 4 Afsnit: Rentesænkning, Rentelettelse, Moratorium og Dækningsbestemmelser, kun skulde have gævet dansk Landbrug med ca. $\frac{1}{2}$ pCt. Jeg vil dog tro, at det ærede Medlem maa vide, at for det første var det Meningen at gennemføre en Rente-konvertering, som skulde gælde alle 4, $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt. Obligationer, der skulde konverteres ned til 3 og $3\frac{1}{2}$ pCt. Endvidere var det Meningen at fastlægge en højeste Rente, der maatte tages af andre Prioriteter, der var anbragt i Landbruget, idet den højst maatte gaa til $4-4\frac{1}{2}$ pCt., afhængigt af, paa hvilken Plads de var anbragt. For det tredje var det Hensigten at give et Rentetilskud til Prioritetskaptalen i Landbruget paa 1,3 pCt. gennem 5 Aar. For det fjerde var det Hensigten at gennemføre Moratoriebestemmelser, som navnlig skulde have hjulpet til at faa de Landmænd, der ikke var dygtige nok, men sad bundne ved en stor Gæld, til at forsvinde fra Ejendommene paa en saadan Maade, at de som frie Folk kunde gaa over i nyt Erhverv. Jeg nævner disse Ting her, for det er dog fuldkommen urimeligt, som det ærede Medlem Hr. Kyed gør det, at fremstille det, som om det kun drejede sig om en Støtte til Landbruget paa $\frac{1}{2}$ pCt. Der var langt, langt større Støtte i Forslaget, og hvis vi indregner de Hjælpeforanstaltninger, der her er Tale om, paa det virkelige økonomiske Resultat, der er naaet i Henhold til de Regnskabsresultater, der foreligger, saa viser det sig, at man gennem denne Rentesænkning vilde have naaet til det Renteudbytte, som Landbruget gav i 1934 og 1935 ifølge Landøkonomisk Driftsbureau's Beretning, og som jeg meget vel ved ligger noget over det Gennemsnit, dansk Landbrug giver.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Kyed, at jeg skulde læse de Artikler, som min Kollega det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen skriver. Ja, det har jeg nu i og for sig ingen Forpligtelse til, det vil jeg gerne gøre opmærksom paa. Ikke desto mindre har jeg læst dem, og jeg har aldrig været i Tvivl om, at min Partifælle paa dette Omraade i hvert Fald har en noget anden Anskuelse end den, jeg gør mig til Talsmand for. Jeg har heller aldrig været i Tvivl om, at naar det ærede Medlem Hr. Kyed nu bruger det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen som sin Dæksmand, er det kun i Nød og Betryk, for den Begrundelse, det ærede Medlem giver, kan jo nemlig ikke være rigtig. Det ærede Medlem Hr. Clausager brugte den for nogen Tid siden ved en

Forhandling her i Salen med det Resultat, at han to Gange maatte indrømme, at denne Begrundelse var ikke rigtig. Jeg gentager Argumentationen her.

Da Lovforslaget var forelagt, havde vi Ministerens Udsagn for, at Bankgarantien var i Orden, og man kunde derfor have gennemført Løven. Hvis det havde vist sig, at Garantien ikke kunde holde, saa havde det været Indenrigsministeren, der havde maattet staa inde derfor. Hvis det ærede Medlem Hr. Kyeds Argumentation er rigtig, vil det sige, at Venstre, for at redde Indenrigsministeren, stemte Løven ned. Det forsøgte det ærede Medlem Hr. Clausager at forklare forleden, men det endte ned, at det ærede Medlem til sidst maatte indrømme, at Grunden til, at man stemte Løven ned, selvfølgelig var den, at der i Dækningsbestemmelserne indeholdtes Bestemmelser om, at ogsaa Sparekasseindskyderne skulde betale. Det kom det ærede Medlem Hr. Clausager og jeg til Rette om for nogen Tid siden, det staaer stadig væk fast, og de Udflygter, det ærede Medlem Hr. Kyed er kommet med her i Dag, betyder sikkert intet. Nej, Realiteten er denne, at der er Grund til at beklage, at vi ikke dengang fik de Lempelser gennemført, fordi de sammen med forskellige Støtteforanstaltninger vilde have givet til Resultat det, som dansk Landbrug maa kræve: at ligestilles med andre Erhverv. Jeg har tidligere udtalt det Haab, og jeg gentager det i Dag i Tilknytning til den Udtalelse, den højtærede Landbrugsminister kom med i sin Forelæggelsestale i Gaar, at naar disse Forslag er ført igennem, saa bliver det næste Led i den Kæde af Forslag, der skal gennemføres, en Ordning af de Forhold, vi undlod at ordne i 1934, da en sagkyndig Kommission havde forelagt Forslagene, men da Venstre stemte dem ned.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at det var Mejerierens Fællesorganisations Opfattelse, at Forbruget ikke vilde flyttes fra Smør til Margarine, selv om Smørprisen forhøjes. Jeg forstod ikke, om Ministeren havde samme Opfattelse, men jeg har i hvert Fald den modsatte: at en Forhøjelse af Smørprisen vil forrykke Forbruget fra Smør over til Margarine, og hvis der ikke foretages noget for at forhindre dette, bliver det i Virkeligheden Margarinefabrikkerne, der løber af med den Fordel, som Landbruget skulde have ved denne Ordning.

Landbrugsministeren udtalte ogsaa, at han ikke havde noget imod, at Statens Bi-